

Sygn. akt VII K 1043/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Szczepańska,

Protokolant: stażysta Alicja Pieczywek,

w obecności oskarżyciela: przedstawiciela Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Olsztynie Beaty Mogielnickiej,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 26 kwietnia 2016r., 7 czerwca 2016r. , 28 czerwca 2016r., 11 maja 2017r. sprawy:

S. S., ur. (...) w S., s. M. i I., z d. S.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 18 do 28 stycznia 2011r. w O., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, zajmując się jako prezes zarządu sprawami finansowymi (...) sp. z o.o., z naruszeniem art.1 ust.1 pkt 1 lit. a i art.10 ust.1 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2007r. Nr 68, poz. 450 ze zm.), nie składając Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O. deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych nie ujawnił nabycia od (...) przez (...) sp. z o.o. Akcji zwykłych na okaziciela (...) S.A. na podstawie umowy z dnia 4 stycznia 2011r. dotyczącej nabycia 1 313 990 akcji za łączną cenę 656 995 zł, umowy z dnia 4 stycznia 2011r. dotyczącej nabycia 91 928 akcji za łączną cenę 45 964 zł oraz umowy z dnia 14 stycznia 2011r. dotyczącej nabycia 212 013 akcji za łączną cenę 106 006,50 zł, przez co uszczuplił podatek od czynności cywilnoprawnych o 8 089,59 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks;

orzeka

I. oskarżonego **S. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i za to z mocy art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks , opierając wymiar kary o art. 54§2 kks skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych,

II. na podstawie art. 29 ust. 1 Prawa o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (1) kwotę 756 (siedemset pięćdziesiąt sześć) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 173,88 zł. tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia,

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art.113 § 1 kks zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 1000 zł. (jeden tysiąc złotych).

Sygn. akt VII K 1043/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. S. był prezesem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w O. (dalej R.). Postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 13 lutego 2013 roku w sprawie V GU 1/13 została ogłoszona upadłość tego podmiotu obejmująca likwidację majątku dłużnika. Syndykiem masy upadłości został M. K. (2).

Wskazana powyżej spółka w okresie od 2009 roku do 2011 roku prowadziła działalność gospodarczą polegającą na pośrednictwie w udzielaniu kredytów, zawieraniu umów wysokoprocentowych, na podstawie których wypłacano odsetki po określonym czasie osobom lokującym swoje środki, tworzeniu podmiotów gospodarczych mających na celu budowę elektrowni wiatrowych oraz sprzedaż ich udziałów, dokonywaniu zakupu i sprzedaży papierów wartościowych zarówno w ramach zorganizowanego obrotu na rynku giełdowym jak również zakupu i sprzedaży udziałów, akcji oraz obligacji różnych spółek na podstawie umów cywilnoprawnych.

Prowadzenie spraw księgowych spółki zostało powierzone Kancelarii Rachunkowości i (...) Sp. z o. o. (d. (...)). W powyżej wskazanym okresie sprawy księgowe R. prowadzili: do końca września 2010 roku M. H. (1), a od października 2010 roku B. T.. Zdarzało się, iż przy czynnościach księgowych pomagali wskazanym również inni pracownicy przedmiotowej Kancelarii. W ramach świadczonej usługi ewidencjonowano dokumenty przedstawione przez spółkę kierowaną przez S. S. i na ich podstawie określano wystąpienie i wysokość ewentualnych zobowiązań podatkowych i składek na ubezpieczenia społeczne, jak również przygotowywano odpowiednie deklaracje podatkowe i ZUS, które następnie były przekazywane do R., celem podpisania przez prezesa zarządu spółki. Dokumenty księgowe były przekazywane kancelarii księgowej w różnorodnej formie – doręczane były bezpośrednio przez pracowników R., w tym czasami przez samego S. S. lub też w postaci wiadomości elektronicznych e – mail. E. nie tworzyło dokumentów źródłowych, takich jak umowy czy faktury dla R.. Często zdarzało się, iż przedstawiona przez spółkę dokumentacja była niekompletna, co pracownicy kancelarii księgowej ustalali najczęściej poprzez zestawienie przedłożonych dokumentów księgowych z wyciągami bankowymi. W takim wypadku, w różnej formie, prosili R. o dostarczenie brakujących dokumentów, które czasami otrzymywali z opóźnieniem. Deklaracje dotyczące podatku od czynności cywilnoprawnych sporządzane były na podstawie kserokopii umów sprzedaży udziałów. Kancelaria nie otrzymywała oryginałów dokumentów źródłowych w tym zakresie. Podpisane przez S. S. deklaracje podatkowe były przekazywane do Urzędu Skarbowego zarówno przez pracowników R., jak i E. (...), jeżeli ich o to poproszono.

W dniu 04 stycznia 2011 roku R. reprezentowane przez S. S. zakupiło na podstawie trzech kolejnych umów sprzedaży akcji od (...) z siedzibą na C., reprezentowaną przez K. C. łącznie 1 405 918 akcji zwykłych na okaziciela Spółki Akcyjnej (...) S. A. o wartości 0,10 złotych każda z nich, za łączną sumę 702 959,00 złotych. Przedmiotowe umowy zostały zawarte z pominięciem pośrednictwa biura maklerskiego.

Spółka kierowana przez S. S., w ustawowo przewidzianym terminie, tj. do dnia 18 stycznia 2011 roku nie złożyła deklaracji o wysokości należnego podatku od czynności cywilnoprawnych, jak również przedmiotowego zobowiązania publicznego nie uiszczała.

Następnie w dniu 14 stycznia 2011 roku spółka reprezentowana przez S. S. zakupiła ponownie od (...) z siedzibą na C., reprezentowaną przez K. C. 212 013 akcji zwykłych na okaziciela Spółki Akcyjnej (...) S. A. o wartości 0,10 złotych każda z nich, za sumę 106 006,50 złotych. Przedmiotowa umowa została zawarta również z pominięciem pośrednictwa biura maklerskiego.

Spółka (...) w ustawowo przewidzianym terminie, tj. do dnia 28 stycznia 2011 roku nie złożyła deklaracji o wysokości należnego podatku od czynności cywilnoprawnych, jak również przedmiotowego zobowiązania publicznego nie uiszczała.

Łączna kwota zaległości z tego tytułu wyniosła 8089,59 złotych.

Postanowieniem z dnia 14 września 2012 roku w sprawie (...) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w O. wszczął postępowanie kontrolne wobec R. w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania, obliczania i wpłacania podatków stanowiących dochód państwa za lata 2009 – 2011 roku. Rozstrzygnięcie to zostało doręczone

S. S.. W dniu 26 lipca 2013 roku protokół kontroli podatkowej doręczono Syndykowi M. K. (2). Wymieniony pismem z dnia 29 lipca 2013 roku protokół ten zwrócił, uzasadniając, że w zakresie postępowań kontrolnych należności za okres poprzedzający dzień upadłości stroną postępowania jest upadły, którego reprezentuje prezes zarządu. Organ kontroli skarbowej nie podzielił tego stanowiska i dnia 05 sierpnia 2013 roku poinformował, że protokół kontroli został doręczony właściwej stronie. Kolejnym pismem z dnia 07 sierpnia 2013 roku syndyk poinformował jedynie, że podtrzymuje swoje stanowisko odnośnie uprawnień do weryfikacji protokołu kontroli podatkowej wszczętej przed ogłoszeniem upadłości i dotyczącej okresu przed tym dniem. Postanowieniem z dnia 06 sierpnia 2013 roku w sprawie (...) wyznaczono stronie siedmiodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie materiału dowodowego, jak również wskazano możliwość dokonania korekty deklaracji podatkowych w zakresie objętym kontrolą. W wyznaczonym terminie syndyk nie wypowiedział się w tym przedmiocie.

Decyzją z dnia 26 września 2013 roku w sprawie (...) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w O. określił zobowiązanie podatkowe w podatku od czynności cywilnoprawnych od umów zawartych przez R. w okresie od 01 lutego 2010 roku do 02 listopada 2011 roku na łączną kwotę 14 269,59 złotych. Od powyższej decyzji strona nie zgłosiła odwołania w ustawowo przewidzianym terminie.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. pismem z dnia 04 listopada 2013 roku w sprawie PP – (...) -2/13 dokonał zgłoszenia do masy upadłości i wierzytelności kwotę określoną powyżej wskazaną decyzją, w której skład wchodzi również kwota 8089,59 złotych wynikająca z obowiązku uiszczenia podatku od czynności cywilnoprawnych od powyżej wskazanych umów sprzedaży akcji z dni 04 i 14 stycznia 2011 roku.

(dowody: kopia umowy sprzedaży akcji – k. 6 – 8v (zbiór A) oraz k. 110 – 112v; odpis decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w O. z dnia 26 września 2013 roku – k. 9 – 15v (zbiór A); odpis pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z dnia 06 marca 2014 roku – k. 16 (zbiór A); Informacja z Krajowego Rejestru Skarbowego dot. (...) Sp. z o. o. – k. 23 – 27v (zbiór A); pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. dnia 28 maja 2015 roku wraz z załącznikami – k. 35 – 37v (zbiór A); informacja z systemu teleinformatycznego Ministra właściwego do spraw finansów publicznych – k. 5 – 5v; kopia wyników kontroli podatkowej – k. 18 – 18v; kopie pism przedłożonych przez S. S. – k. 19 – 48 – na okoliczność daty i faktu prowadzenia korespondencji; informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 132; opinia sądowno – lekarska – k. 152 – 153; zeznania świadków: B. T. – k. 90 – 91v; M. H. (1) – k. 91v – 92, k. 82 - 85v, k. 86 – 87; K. G. – k. 92 – 93, k. 88 – 89v; K. B. – k. 93 – 93v, M. K. (2) – k. 93v – 94, k. 101 – 102; S. D. – k. 1 – 3v (zbiór C); wyjaśnienia oskarżonego S. S. – k.74v - 75)

S. S. został oskarżony o to, że w okresie od 18 do 28 stycznia 2011 roku w O., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, zajmując się jako prezes zarządu sprawami finansowymi (...) Sp. z o.o., z naruszeniem art.1 ust.1 pkt 1 lit. a i art.10 ust.1 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2007r. Nr 68, poz. 450 ze zm.), nie składając Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O. deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych nie ujawnił nabycia od (...) przez (...) sp. z o.o. Akcji zwykłych na okaziciela (...) S.A. na podstawie umowy z dnia 4 stycznia 2011r. dotyczącej nabycia 1 313 990 akcji za łączną cenę 656 995 zł, umowy z dnia 4 stycznia 2011r. dotyczącej nabycia 91 928 akcji za łączną cenę 45 964 zł oraz umowy z dnia 14 stycznia 2011r. dotyczącej nabycia 212 013 akcji za łączną cenę 106 006,50 zł, przez co uszczuplił podatek od czynności cywilnoprawnych o 8 089,59 zł, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks.

Oskarżony nie przyznał się do winy. Wyjaśnił, że w trakcie prowadzenia działalności jako R. wielokrotnie kupował akcje i udziały w spółkach. Było kilkadziesiąt transakcji. Dokumentację przekazywano do biura EuroKonsult, która jest dużą kancelarią olsztyńsko – warszawską. Miał do tego przedsiębiorstwa zaufanie. To ona oceniała jego zobowiązania podatkowe, przygotowywała deklaracje PIT i (...). Po czasie okazało się jednak, że popełniała ona błędy co do sposobu rozliczania i księgowania. Dlatego latem 2012 roku zrezygnował on z ich usług. Oświadczył również, iż transakcje, których dotyczy zarzut, zrealizowane zostały przy pomocy biura maklerskiego. Wskazał, że do akt załączył interpretację z innej sprawy, gdzie również nastąpił zakup akcji przy pomocy biura maklerskiego i w jego ocenie jest to transakcja wolna od podatku. Potwierdzają to w swoich zeznaniach pracownicy (...), gdzie jest to wyraźnie powiedziane, że jest to transakcja za pośrednictwem biura maklerskiego. Nadto wyjaśnił, że EuroKonsult wykazał stratę 3 milionów złotych w

jego bilansach. W środkach stałych było wpisane o złotych, co „ściągnęło” na niego kontrolę (...) i prokuraturę. To było w okolicach wybuchu afery (...) i innych parabanków. Jego firma została oskarżona. W jego ocenie należy podejrzewać, iż gdyby E. (...) prowadziło rzetelnie jego sprawy, to niniejsza sprawa nie miałaby miejsca. Potwierdził, że miał dostęp do akt i protokołów. Podał, że nie ma żadnych podstaw do tego, aby żądać od niego pieniędzy. Wskazał również, że zwracał się kilkakrotnie do M. K. (2) jako syndyka, ten nie odpowiadał na jego prośby, próbował więc zmotywować go do działania i wydania mu protokołu kontroli podatkowej za pośrednictwem Sądu upadłościowego. Podkreślił, iż w jego ocenie wystarczyło, aby syndyk złożył korektę zeznania podatkowego i nic by się nie działo. Możliwość taką wskazał sam (...). On natomiast przez dwa lata nie miał świadomości, w jakim zakresie toczy się postępowanie, nie mógł nic wyjaśnić, dopiero teraz może zająć jakieś stanowisko.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługują na uwzględnienie w takim zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w pozostałym, zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, któremu Sąd dał wiarę. W dalszym zakresie nie zasługują one na uwzględnienie, nie polegają bowiem na prawdzie i Sąd doszedł do przekonania, iż stanowią jedynie wyraz przyjętej, na potrzeby niniejszego postępowania, linii obrony, która miała doprowadzić do uniknięcia przez oskarżonego odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo. Pozostają one bowiem w sprzeczności z pozostałymi, zebranymi w sprawie dowodami, które zyskały aprobatę Sądu, jak również są nielogiczne i nie znajdują potwierdzenia w zasadach doświadczenia życiowego.

W ocenie Sądu zeznania świadków przesłuchanych w toku niniejszego postępowania zasługują na uwzględnienie. Polegają one bowiem na prawdzie, są pełne i logiczne, jak również wzajemnie się uzupełniają. Relacje świadków B. T. i M. H. (1) pozwoliły na szczegółowe ustalenie sposobów współpracy spółki kierowanej przez oskarżonego z kancelarią księgową w której pracowali wymienieni. Na podstawie ich zeznań możliwa była rekonstrukcja zakresu usług świadczonych przez E. (...) na rzecz R., jak również sposób realizacji współpracy i występujących w tym zakresie nieprawidłowości i utrudnień, o czym mowa poniżej.

Natomiast zeznania świadków K. G. i S. D. stanowiły podstawę do ustalenia sposobu wymiany informacji i współpracy między spółkami (...), jak również zakresu osób odpowiedzialnych w tej pierwszej za dostarczanie informacji niezbędnych do realizacji usług przez kancelarię księgową.

Należy wskazać, że zeznania powyżej wskazanych świadków korespondują ze sobą, są również konsekwentne (za wyjątkiem relacji S. D., która została przesłuchana jedynie w postępowaniu przygotowawczym), osoby te w sposób szczegółowy opisały zakres swoich obowiązków związanych z realizacją współpracy między spółkami, w których wykonywały pracę, jak również podały dokładne wiadomości dotyczące realizacji umowy na świadczenie usług przez E. (...) na rzecz R..

W ocenie Sądu, chociaż S. D. i K. G. były pracownikami oskarżonego, to z uwagi na fakt, iż ich relacje pozostają zbieżne z tymi, jakie podali M. H. (2) i B. T., a także korespondują z pozostałym, zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w postaci dokumentów, zasługują one na uwzględnienie i Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, aby uprzedni stosunek zależności służbowej tych świadków i oskarżonego miał wpływ na ich zeznania i próbowałyby one w sposób niezasadny obciążać, czy też bronić S. S.. Natomiast M. H. (2) i B. T. informacje o okolicznościach istotnych dla niniejszej sprawy powzieli w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych, są oni osobami całkowicie obcymi dla skazanego, jak również ich relacje znalazły odzwierciedlenie w pozostałym, zebranym w sprawie materiale dowodowym i dlatego też Sąd uznał, iż polegają one na prawdzie i brak jest jakichkolwiek podstaw do uznania, aby przyjąć, iż w sposób bezprawny mogliby obciążać oskarżonego.

Również świadek K. B. informacje jakie przekazała w toku niniejszego postępowania, pozyskała w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych. Prowadziła ona bowiem kontrolę podatkową przedsiębiorstwa kierowanego przez oskarżonego i na okoliczności poczynionych w jej toku ustaleń zeznawała. Jest ona osobą całkowicie obcą dla oskarżonego, jej relacja była spójna i logiczna, a także korespondowała w pełni ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami, którym to Sąd dał wiarę, a zatem nie ulega wątpliwości, iż polega ona na prawdzie i dlatego

zasługuje na uwzględnienie. Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności, które wskazywałyby, iż wskazany świadek starałby się w sposób nieuprawniony obciążać oskarżonego.

W ocenie Sądu również zeznania świadka M. K. (2) – syndyka masy upadłości przedsiębiorstwa kierowanego przez oskarżonego, zasługują na uwzględnienie. Sąd one spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałym, zebranym w sprawie materiale dowodowym, w tym dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy. Trzeba w tym miejscu wskazać jeszcze, iż mają one jedynie niewielkie znaczenie dla istoty niniejszego postępowania, syndyk bowiem nie był stroną zawieranych przez oskarżonego umów zakupu akcji. Brał on jedynie udział w wymianie pism z (...) dotyczącym wyników kontroli podatkowej przeprowadzonej w R., jednakże uznał się za niewłaściwego w tym postępowaniu, jak również następnie oskarżony prowadził z nim długotrwałą wymianę pism dotyczącą wyników przedmiotowej kontroli. W sposób szczegółowy opisał on zakres swoich kompetencji i podstawy swojego stanowiska przyjętego przed (...) w związku z omawianym postępowaniem kontrolnym, jak również relacji z oskarżonym w zakresie istotnym dla niniejszego postępowania. Świadek jest również osobą obcą dla oskarżonego, o okolicznościach istotnych dla niniejszego postępowania wiedzę pozyskał w związku z pełnieniem syndyka przedsiębiorstwa kierowanego przez S. S. i w ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw, aby w sposób nieuprawniony starał się on obciążać wymienionego.

Sąd doszedł do przekonania, iż dowody w postaci dokumentów zgromadzonych w toku postępowania, z uwagi na obiektywny charakter tych dokumentów, zasługują na uwzględnienie w całości.

W ocenie Sądu również sporządzona na potrzeby niniejszego postępowania opinia sądowo – lekarska zasługuje na uwzględnienie. Jest ona pełna i jasna, Sąd nie znajduje w niej wewnętrznych sprzeczności. Nadto jej wnioski zostały oparte o całokształt dostępnego materiału dowodowego, w tym również o bezpośrednie badanie oskarżonego przez zespół opiniujący. Dlatego też jej wniosku Sąd przyjął za własne i uznał, że brak jest przeciwwskazań do brania udziału przez oskarżonego w niniejszym postępowaniu karnym, mimo stwierdzonych u niego schorzeń i dolegliwości.

Zgodnie z dyspozycją art. 54 § 1 kks podatnik, który uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża podatek na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.

Natomiast w myśl § 2 cytowanego powyżej przepisu jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

Zaś zgodnie z 53 § 14 kks mała wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

W myśl treści art. 6 § 2 kks dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za krótki odstęp czasu uważa się okres do 6 miesięcy.

Zaś w art. 9 § 3 kks ustawodawca wskazał, że za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszego postępowania wskazać należy, iż wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości. W inkryminowanym okresie zajmował się on sprawami gospodarczymi, w szczególności fizycznymi spółki (...), jako prezes jednoosobowego jej zarządu. Zawarł również w dniach 04 i 14 stycznia 2011 roku wskazane powyżej umowy zakupu akcji zwykłych na okaziciela Spółki Akcyjnej (...) S. A. za łączną kwotę 808 965,50 złotych. Bezspornym również pozostaje fakt, iż od tej czynności cywilnoprawnej, będąc do tego zobowiązany, nie uiścił podatku w kwocie 8089,59 złotych w ustawowo określonym terminie.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie przyczyn nieuiszczenia tej należności publicznoprawnej są nielogiczne i niekonsekwentne i jak już wskazano powyżej, nie zasługują na uwzględnienie. Wymieniony twierdził, iż transakcja zakupu akcji została przeprowadzona „przy pomocy biura maklerskiego”. Wymieniony nie wyjaśnił przy tym którez to biuro maklerskie miało dokonywać jakichkolwiek czynności w sprawie tych umów. Trzeba wskazać, iż zgodnie z dyspozycją art. 9 ust. 9 ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych zwalnia się od podatku sprzedaż praw majątkowych, będących instrumentami finansowymi:

- a) firmom inwestycyjnym oraz zagranicznym firmom inwestycyjnym,
- b) dokonywaną za pośrednictwem firm inwestycyjnych lub zagranicznych firm inwestycyjnych,
- c) dokonywaną w ramach obrotu zorganizowanego,
- d) dokonywaną poza obrotem zorganizowanym przez firmy inwestycyjne oraz zagraniczne firmy inwestycyjne, jeżeli prawa te zostały nabyte przez te firmy w ramach obrotu zorganizowanego - w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.).

Z treści przedmiotowych umów wynika wprost, iż zostały one zawarte bezpośrednio przez oskarżonego, jako osobę reprezentującą R. oraz pełnomocnika sprzedającego nabywane akcje. Brak jest jakiegokolwiek wzmianki o pośrednictwie biura maklerskiego, na jakie wskazuje oskarżony. Również Urząd Kontroli Skarbowej, prowadząc działania kontrolne w przedsiębiorstwie kierowanym przez S. S. nie ujawnił żadnych dowodów na potwierdzenie tych okoliczności. Tym samym okoliczności te pozostają jedynie w sferze niczym niepopartych oświadczeń wymienionego. Twierdzeniu temu przeczą również jego dalsze wyjaśnienia, iż w związku z ustaleniami pokontrolnymi, był on przekonany o konieczności złożenia korekty deklaracji (...) 3 i opłacenia zaległego podatku od czynności cywilnoprawnych. Gdyby rzeczywiście omawiane umowy zostały zawarte za pośrednictwem biura maklerskiego, to przecież wymieniony nie byłby zobowiązany do uiszczenia tej należności publicznoprawnej, a tym samym zasadnym byłoby nie składanie korekty deklaracji, przy czym trzeba wskazać, iż pierwotna deklaracja (...) 3 nigdy nie została faktycznie złożona, a wysokość zobowiązania podatkowego została ustalona decyzją organu podatkowego, a logicznym działaniem oskarżonego byłoby złożenie wyjaśnienia, w którym wykazałby on okoliczności obecnie podnoszone przed Sądem. Przeczy tezie wymienionego również jego stwierdzenie, iż brak złożenia stosownych deklaracji (...) 3 było wynikiem zaniedbań po stronie E. (...). Przecież w wypadku, kiedy czynności ta, zgodnie z jego twierdzeniem, byłaby zwolniona od daniny publicznej, nie powstałby w ogóle obowiązek złożenia przedmiotowej deklaracji. Nie ulega więc wątpliwości, iż zakup akcji spółki (...) nastąpiło bez pośrednictwa biura maklerskiego, a tym samym nie nastąpiło zwolnienie od podatku od omawianej czynności cywilnoprawnej.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, w którym wskazuje on, iż uszczuplenie podatku od czynności cywilnoprawnych nastąpiło nie z jego winy, również nie zasługują na uwzględnienie. Sąd szczegółowo przeanalizował sposób współpracy między spółkami (...). Ta druga świadczyła na rzecz przedsiębiorstwa kierowanego przez oskarżonego usługi księgowe. Tym samym faktycznie była ona zobowiązana do sporządzania deklaracji (...) 3, na podstawie dokumentów przedstawionych przez R.. I trzeba w tym miejscu zauważyć, iż obieg dokumentów między tymi podmiotami był niewątpliwie wadliwy. Jak wykazali świadkowie, do kancelarii księgowej nie wpływały faktycznie dokumenty źródłowe, które stanowiłyby podstawę dokonywanych następnie rozliczeń. Dokumenty księgowe stanowiły dane już przetworzone – stanowiące wydruki z systemu O., zaś w przypadku deklaracji dotyczących wysokości zobowiązań finansowych od czynności cywilnoprawnych były to kopie, nie zaś oryginały zawartych umów, które obowiązek uiszczenia omawianych należności publicznoprawnych determinowały. Do tego nie rzadko zdarzało się, iż dokumenty przedstawiane przez R. były niekompletne, o zakupie bądź sprzedaży akcji prowadzący sprawy księgowe spółki dowiadawali się dopiero z analizy porównawczej przedstawionych dokumentów i wyciągów z kont spółki. Kiedy taki brak zauważyli, zwracali się o nadesłanie brakujących dokumentów, które pozwoliłyby właściwie określić ewentualnych należności publicznoprawnych, przy czym nie zawsze w odpowiednim terminie otrzymywali żądane dowody. Nadto we współpracy między tymi dwoma podmiotami nie funkcjonował praktycznie żaden uporządkowany system obiegu dokumentów. Te do E. (...) były przekazywane najczęściej przez

pracownice sekretariatu R., jednakże zdarzało się również, iż czasami to pracownicy kancelarii księgowej odbierali je, niejako przy okazji, z siedziby drugiej spółki, czasami przywoził je sam oskarżony. Problemem niewątpliwie był brak odnotowywania na wpływającej do EuroKonsult dokumentacji dat przyjęcia pism, jak również różnorodna forma przekazywania dokumentów (fizyczna, jak również za pośrednictwem poczty elektronicznej). Podobnie było z przygotowanymi przez kancelarię deklaracjami, które były przekazywane R. przez pracowników E. lub odbierane osobiście przez pracowników tej pierwszej spółki, a czasami również przesyłane za pośrednictwem poczty e – mail. Nie usystematyzowana pozostawała również kwestia przekazywania ich do właściwego urzędu, według uznania robili to pracownicy obu spółek. Nie ulega wątpliwości, iż sposób działania w tym zakresie obu spółek był wadliwy. Nie zapewniał kontroli i transparentności przepływu dokumentów, co mogło rodzić oczywiście błędy w sporządzanych na ich podstawie deklaracjach dotyczących wymiaru należności publicznoprawnych, a także opóźnienia w ich składaniu i uiszczaniu właściwych kwot podatków i składek. W toku niniejszego postępowania ustalono również, iż sytuacja ta miała miejsce przez cały okres współpracy wskazanych przedsiębiorstw i niewątpliwie obie strony miały tego świadomość i po części godziły się na taki stan rzeczy, chociaż ze strony E. były podejmowane próby unormowania omawianych kwestii, dlatego były organizowane spotkania z oskarżonym na których przedstawiane były zaobserwowane braki. Jak wskazywał również świadek M. H. (1), w miarę możliwości starał się on również oznaczać daty wpływu dokumentów z R., jednakże nie była to praktyka powszechna.

Ustalenia powyższe nie mają jednakże, dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania, szczególnego znaczenia. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż to oskarżony był odpowiedzialny, jako osoba reprezentująca spółkę (...), do przekazywania w należyty sposób dokumentów, składania właściwych deklaracji i uiszczania wynikających z dokonywanych czynności należności publicznoprawnych.

Podobnie należy ocenić jego wyjaśnienia, w których sugerował on, iż niniejsza sprawa i jego ewentualna odpowiedzialność karnoskarbowa, jest wynikiem wadliwego działania syndyka M. K. (2). Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony miał świadomość toczącego się postępowania kontrolnego prowadzonego przez (...), albowiem kontrola ta została wszczęta jeszcze przed ogłoszeniem upadłości R. i wyznaczeniem syndyka. Jeżeli natomiast chciał on otrzymać informacje o wynikach tej kontroli i ewentualnie ustalonych zaległościach w uiszczaniu należności publiczno – prawnych, to przecież nie nie stało na przeszkodzie, aby skontaktował się on z Urzędem Kontroli Skarbowej, w szczególności, iż jak wskazywał, nie mógł uzyskać żądanych dokumentów od syndyka.

W ocenie Sądu złożenie korekty deklaracji (...) 3, zgodnie z twierdzeniem syndyka, nie było możliwe z dwóch powodów. Po pierwsze złożenie korekty deklaracji podatkowej, jak sama nazwa wskazuje, wymaga uprzedniego złożenia pierwotnego zeznania. Po wtóre po wydaniu decyzji o określeniu wysokości należności publicznoprawnych, takie uprawnienie podatnikowi już nie przysługuje, albowiem dotyczy ono jedynie sytuacji samokontroli deklaracji przez składającego. (por. L. Etel, Komentarz do art. 81 – Ordynacja podatkowa [w:] Ordynacja podatkowa – Komentarz, Lex 2013).

Wobec powyższego nie ulega żadnej wątpliwości, iż oskarżony był obowiązany do złożenia w terminie 14 dni od zawarcia umowy sprzedaży akcji spółki (...) S. A. deklaracji o należnym podatku od tych czynności cywilnoprawnych i uiszczyć podatek w łącznej wysokości 8089,59 złotych i z tego zobowiązania się nie wywiązał do chwili obecnej. Tym samym jego działanie wypełnia znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks. Wartość uszczuplonego podatku jest mała, albowiem w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Sąd uznając S. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wymierzył mu karę 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na 80 złotych. W ocenie Sądu kara ta będzie wystarczającą do osiągnięcia celów prewencyjnych, wychowawczych i resocjalizacyjnych wobec oskarżonego, a także będzie odpowiednią w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jednocześnie, mając na uwadze aktualną sytuację majątkową, rodzinną i osobistą wymienionego nie będzie zbyt dolegliwa, a jej wykonanie nie pociągnie za sobą zbyt ciężkich skutków ani dla oskarżonego, jak również jego najbliższej rodziny. Jak bowiem powyżej wskazano, posiada on majątek w postaci nieruchomości jak i ruchomości o dość znacznej wartości.

Z uwagi na fakt, iż oskarżony w niniejszej sprawie korzystał z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu, należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (1) kwotę 756,00 złotych tytułem wynagrodzenia za tę obronę oraz kwotę 173,88 złotych tytułem podatku od towarów i usług od tego wynagrodzenia.

Jednocześnie, mając na uwadze omówioną powyżej sytuację materialną i osobistą oraz rodzinną skazanego należało obciążyć go obowiązkiem uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty w kwocie 1000 złotych.

Wobec powyższego orzeczono, jak w części dyspozytywnej wyroku.